

пата властѣта, за да довършатъ започнатото дѣло.

Ася отново погледна съ усмивка :

— Ако нашиятъ идеалъ се осществяваше чрезъ властѣта, нѣма ли да ни обвинятъ съ право, че въ края на краищата ние сме воювали само за властѣта. Ти имашъ право, че идеитѣ се осществяватъ отъ личноститѣ. Но всѣки трѣбва да си знае работата. Ний бѣхме борци. За Здравева приказвашъ. Какво, може би, той е по-способенъ да управлява отколкото да се бори.

Загоровъ скочи, започна да се разхожда :

— Мълчи, не приказвай. Ти си боленъ, ей Богу
Изведнажъ той се изправи предъ Ася:

— Азъ бихъ се съгласилъ съ тебе, ако можехъ да видя една личностъ, която да продължи! пжтя ни. Но да се боришъ, да изложишъ живота си, а после да скръстишъ ржце и да гледашъ какъ най-тъмни личности използватъ усилията ни . . .

— Ти ли искашъ да ги използвашъ? Това не е идеализъмъ, а търговия.

Загоровъ пламна отъ гнѣвъ, но погледна Ася и седна. Лицето му се укроти, неуловимо той се усмихна тжжно, кимна глава, сякашъ отговаряше нѣщо на себе си. Не заговори вече по политически въпроси. Ясно бѣше, че го намираше за излишно. Набързо само събщи, че има голѣми изгледи за промѣни въ правителството. Единомислието отдавна било изчезнало. Отъ всички страни изплавали карьеристи. Негодници си приписвали заслуги и тър-